НОВА ЗОРА

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com
София
Година XXVII
(XXXV)
Вторник,
23 юли 2024 г.
брой 29
Цена 2 лв.

ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗЛИЗАЛ ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

ЕВРОАТЛАНТИЦИТЕ ОТ ПЪРВИЯ РЕД ХВЪРЛИХА КЪРПАТА...

Петко ПЕТКОВ

„Ние разкрихме задкулисието и го поставихме на първия ред. Всички сме там“, каза съпредседателят на ПП **Кирил Петков**, преди съдбата да реши да се пошегува, разцепвайки втората парламентарна сили ДПС. Така че *„прецака“* третата съставка на *„евроатлантическото мнозинство“* с неизпълнимата задача да състави правителство с втория мандат. За да не загубят и малкото останали им верни гласоподаватели, ПП-ДБ не посмяха да откажат мандата, а помолиха президента **Радев** да им отпусне три месеца, през които 50-ото НС да одобри тяхната антикорупционна декларация и да гласува описаните в нея проектозакони и регламенти за подбор на кадрите в регулаторните органи и специалните служби. Оставаше само да добавят приемането на България в Шенген и Еврозоната, след което да вземат мандата, да съставят правителство и да си свиркат 4 години. Като управляващи, а не като *„конструктивна опозиция“*, каквато първоначално смятаха да бъдат. Истински *„евроатлантици без граници“*, по-точно без срам!

Президентът Радев се опита да ги върне на земята, като им напомни, че имат само 39 депутати в НС, а не парламентарно мнозинство. Каза още, че Конституцията предвижда *„разумен срок“* само за съставянето на правителство, а не няколкомесечно законотворчество преди връчването на мандата за управление.

На стр. 9

Изпепелена България

На стр. 6 – 7

Разправата с българския индустриален интелект

Това престъпление е по-голямо от разрушаването на индустрията. Без интелект е невъзможно нито изграждането, нито развитието й. Защото той се създава бавно и трудно. Нужни са подходящи условия, време и финанси.

Красноречиви са следните данни:

• *От Освобождението до 1950 г.* висше образование са получили 40 хиляди българи.

• *През периода 1950-1989 г.* завършилите ВУЗ са над 450 хиляди души, от тях две-трети са в материалната сфера. 35 хиляди са машинните и електроинженерите, а в 1950 г. са били по-малко от 700 души. В 1988 г., освен БАН, имахме 30 висши учебни заведения, 656 научноизследователски, проектантски институти и бази за развитие, 31 хиляди научни работници. Разходите за научна дейност, без средствата за образованието, бяха 3,2 % от националния доход. Даже при тези добри цифри България бе на 32-ро място в света по разходи за наука. **Това показва огромните усилия, които държавите полагат от втората половина на 20-ти век за научното, техническото и технологичното си развитие.**

Инж. Иван ПЕХЛИВАНОВ

За високия български индустриален интелект има безброй доказателства

Българската енергетика. До 1950 г. бяхме последни в Европа по енергийни мощности. **За 40 години ги увеличихме 120 пъти!** Изравнихме се с Белгия и Австрия. Изпреварихме Дания, Португалия, Гърция, Турция. **Страните от ЕС имаха енергийни мощности 1,33 kWна жител, България – 1,36 kW.**

Енергийната ни стратегия, проектите и инженерното ръководство се изпълняваха от забележителния научно-проектантки център „Енергопроект“. Създаден още през 1948 г., той обедини творческите сили на няколко поколения специалисти. Висшият машинно-електротехнически институт в София, освен обучението на хиляди енергетици, участваше и в разработката на нови технологии. **Плодове на българската енергетика са:**

• *ПАВЕЦ „Чаира“*. По мощност (861 MW) и по проектно решение (турбопомпената зала е на 360 метра под земята, в каверна с размерите на зала 1 на НДК!) няма европейски аналог. Проектът и изпълнението е изцяло на наши специалисти.

• *Каскада „Белмекен-Сестримо“* – български проект. С трите електроцентрали, първата от които е ПАВЕЦ, и с обща мощност 735 MW, тя е международна рядкост.

• *Каскада „Арда“* – български проект. По общия обем на трите й язовира – 1,15 млрд. куб. м, е една от най-големите в Западна и Средна Европа.

• *Източномаришкият енергиен комплекс* е на нискокалорични лигнитни въглища (1400 ккал/кг). Технологията за оползотворяването им създаде **проф. инж. Никола Тодориев**. Дотогава в света те не се считаха за енергийно гориво. По екологични изисквания централите са с най-високите в Европа железобетонни комини. Проектите на централите и на открития въгледобив са български.

• *АЕЦ „Козлодуй“*. Проектирана е и е строена съвместно от руски и наши специалисти. С мощността на 6-те енергийни блока (3760 MW) осигури 45 % от електропроизводството на страната. **Тя е една от големите атомни електроцентрали в Европа.**

• *Производство на водни турбини и генератори.* До 1950 г. у нас са изработени няколко водни турбини с мощност до 10 kW. През 1954 г. конструирахме и произведохме турбина и генератор с мощност 700 kW. Към 1980 г. вече работеха 30 ВЕЦ с 80 български турбогенератори, с обща мощност 840 MW.

На стр. 2

ISSN 1310-8492
29

Истината и главният свидетел на историята

Минчо МИНЧЕВ

Днес гори България. В село Воден адските пламъци изпепелиха близо 40 къщи. Новинарските емисии започват и завършват с географията и мащабите на пожарите и, разбира се, с хрониката на човешката горест. Защото друго си е лошата новина – добрата новина не е новина! Такова е днешното демократично журналистическо верую.

Далече съм от Воден, но и не съвсем. Още преди време планирах във връзка с 35-годишнината на *„Нова Зора“* да препубликувам статия за един друг пожар, който изгори душите не само на хора като **инж. Иван Пехливанов**, нейния автор. *„Разправата с българския индустриален интелект“* бе публикувана за първи път в *„Нова Зора“* още преди 2002 г., по времето на синьото нашествие на мароканските скакалци на Иван Костов и препубликувана в брой 13, 14 и 15 от 2007 г., когато представяхме по избор на читателите неговата книга „Свидетел на историята“, отпечатана през 2005 г.

Инж. Иван Пехливанов е родом от същото село Воден, за което до неотдавна проглушаваха ушите ни как артисти вдъхновили за нов живот пограничното с Турция българско село. Но за това – нека свидетелства Мартин Карбовски, когото публикуваме отделно.

Та роденият в с. Воден на 26.6.1926 г. бъдещ **инженер Иван Пехливанов**, славно име в изграждането на онази България, която загубихме и която в сравнение с днешните реалности беше направо невъобразима индустриална сила. Още преди тази публикация Иван Пехливанов бе утвърден автор на вестника. Паметен и ненадминат ще остане неговият критичен прочит на програмата *„Ран-Ът“* – това най-неоспоримо свидетелство за планирания погром над България, който успя да превърне в руини върховите достижения на цели 45 години съзидание.

Индустрията е сърцевината на „33-ите“ години на Тодор Живков и на епохата „45 години“, заяви инж. Иван Пехливанов от трибуната на научната конференция „Жив пред българската история“ по повод 100 години от рождението на Тодор Живков, организирана от редакцията на „Нова Зора“ и ПП „Нова Зора“ - 8 ноември 2011 г. в НДК.

Помня, че когато донесе в редакцията своя първи текст за публикуване, **редакторът в мен просто ахна от изненада и възхищение**. Изключителен изказ, съвършен слог и ясна мисъл на човек, който не словоблудства, а има какво да каже. Нека нескромно да повторя, че оценката си - *„свидетел на историята“* дадох още тогава. Нямах представа дали старата блудница се интересува от свидетелства от първо лице за този сатанизиран от конюнктурата период, но си позволих да назова и името на неговата покъртителна книга *„Свидетел на историята“*, издадена, както споменах, за първи път през 2005 г. от *„ИФО Дизайн“ ООД*, каквото и да означава това, и преиздадена през 2016 г.

Некрасиво е човек да пише за свои може би въображаеми заслуги в едно начинание, довело до грандиозен успех, но се налага да прибавя още няколко **съществени подробности**. Изглежда, че още на първата си среща с **инж. Иван Пехливанов** съм успял да му внуша **идеята, а и да го убедя, че той, строителят на България, трябва непременно да събере всичко, което може да разкаже, в една бъдеща книга**. Още повече че бях изненадан от уверението му, че има подробни стенографски записки и дневник дори. Кога е решил да събере всичко в книга и да я озаглави със споменатата изречена от мен историческа стойност, не ми е известно. Той беше човек, който умееше да потиска **високата оценка, която несъмнено имаше за постигнатото в неговия живот и в живота на онова поколение, което бе построило нова България**. Тя се бе превърнала в трън в очите на силните мира сего и по-късно, обгърнати от тяхната демократична прегръдка, на нас ни предстоеше да познаем тепърва **измеренията на тяхната съпричастност към събития, подобни на ада от пожарищата, в който е изпаднала България днес.**

Забелязвам как възнамерявам да пиша за минали срещи и събития, а мисълта ми се лута между отминалите дни и днешната действителност. **Инж. Иван Пехливанов**, роден в горящия днес Воден, си отиде от този свят на **9 юли 2019 г.** Преживя с цели три години последствията на една нелепа катастрофа на автобус от градския транспорт. Това се случи през 2016 г., съвсем в навечерието на неотпразнувания негов 90-годшен юбилей.

Проф. Чавдар Добрев, когото бях помолил да напише предговор към книгата *„Свидетел на историята“*, обобщава в края на своя блестящ предговор: *„Иван Пехливанов принадлежи към най-просветения отряд на нашата техническа интелигенция. Той цитира с документална точност стотици имена на инженерни кадри, участвали в един или друг обект на строителството, действащи като ръководители; давали своя принос в разширяването на външнотърговските отношения. Отнася се с особен респект към няколко обществени дейци, свързани с индустриалното развитие на България: Иван Попов, Ангел Балевски, Огнян Дойнов и др.* Запознава ни с визитните картички на български и чуждестранни асоциации и сдружения, стопански камари и фирми. Свидетелства за партийни форуми и различни икономически срещи, както и за кръглата маса от 1991 г. *„…Зад всички тези проблеснали мигове от една отишла си епоха стои образът на Иван Пехливанов като свидетел на историята. Неговата памет и оценки! Неговата визия за живота, безкрайната му упоритост и трудолюбие! Неговата болка, че преди да проговори разумът, бесовете, влезли в нашите тела и души, вече са се юрнали към блатото на безизходността и похотливата, крайно себична действителност.“*

Значителна част от тиража на тази книга бе разпространен със съдействието на редакцията на *„Нова Зора“*. Всички ние, които виждахме как бледнеят от изненада лицата на студентите от УНСС, дошли да си купят книгата, заради скриваният от тях непознат образ на България, за която така убедително разказва **инж. Иван Пехливанов**, ни даваха усещането, че те осмислят и осъзнават изкопаната *„демократична“* бездна между днешния ден и тяхното вчерашно възможно бъдеще на граждани на онази България. И на този фон с още по-голям потрес откликваше в сърцата им възмущението от ликвидирането на нейните цивилизационни достижения.

И защото написаното не гори, и аз мисля, че *„Свидетел на историята“* ще остане *„безкрайно неприятно четиво за днешните ни капиталисти със съмнително зачатие, както и за новата политическа класа, ангажирана с цели задачи, разминаващи се с националните ни интереси“*.

Цитатът е от предговора на **проф. Чавдар Добрев** и е естествен преход според мен към убогата днешна реалност, в която България е пепелище и в която буквално гори и село Воден, пет години след кончината на своя достоен син, обезсмъртил съзиданието на цяла една епоха с чувството за **изпълнен дълг и съпреживяна отговорност.**

Търсете тази книга и дайте кураж на наследниците на **Иван Пехливанов**, че те наистина притежават златния ключ на истината за онази България, която непременно ще идващите поколения ще възкресят, но която сега е залостена зад блиндираните врати на лъжата и измамата. **Тази книга и истините в нея трябва да стигнат до възможно най-голям брой честни умове и сърца, за да настане отново ден - смислен и обаятелен!**

От стр. 1

Разправата с българския индустриален интелект

Бисерът на българското турбостроене са трите агрегата на ПАВЕЦ *„Чаира“*, всеки с мощност 215 MW, изработени от пленевския завод *“Вапцаров”* и от софийския силнотоков завод по чертежи на *„Тошиба“*, Япония.

• *Наши специалисти* проектираха и строиха енергийни обекти при сложни геоложки и земетръсни условия в Ливан, Йордания, Кувейт, Сирия, Ирак, Алжир, Либия, Румъния, Чехословакия, Испания.

Енергетиката в 1989 г. заемаше 18 % от националните основни фондове.

През периода 1960-1990 г. България беше сред европейските страни с най-редки и кратки сътресения в енергоснабдяването. Тази стабилност съществува и до днес, но управниците ни мълчат за нейния произход. Тогава, а и все още сме износители на електроенергия в съседните страни. Не се говори и за валутния доход от този износ.

Развитието и ръководството на енергетиката се изпълняваше от забележителни личности: проф. инж. Иван Иванов, Трайчо Костов, инж. Манол Сакеларов, инж. Любомир Кайраков, инж. Марин Калбуров, Кимон Георгиев, инж. Константин Попов, проф. инж. Никола Тодориев.

След 1990 г. управниците ни упорито рушат енергетиката ни:

– ликвидираха мозъчния център *„Енергопроект“*;

– разпродават енергийните мощности;

– подариха на чужденци електроразпределителната система на България;

– осъществяват поетапно закриване на АЕЦ *„Козлодуй“*;

– спряха напредналото строителство на АЕЦ *“Белене”*;

– чужди фирми, които би трябвало да са наши ученици, получават поръчки за проектиране и строителство на енергийни обекти у нас. Каскадата *„Горна Арда“*, четири пъти по-малка от каскада *„Арда“*, се възлага на външни проектанти и изпълнители.

До 1950 г. нямахме металургия. Към 1989 г. произвеждахме 3,3 млн. т стомана и станахме 27-ата металургична страна в света.

Стратегията и проектите се разработваха от научно-проектантския център *„Металургпроект“*.

Нови технологии и продукти създаваха институтите по черна и цветна металургия, катедри във ВХТИ и ВМЕИ, институтът по металознание към БАН, отраслевите институти по леене, по металокерамика и прахова металургия. Инженерните колективи и научните бази на металургичните комбинати в Кремиковци, Перник, Бургас, Пловдив, Пирдоп, Кърджали създаваха нови изделия:

• *Студеноогънати* олекотени профили за машиностроенето и строителството;

• *Валцовани стомани* за строителството, машиностроенето и мините;

• *Корабна ламарина* за корабостроенето;

• *Бронестомани* за танкостроенето;

• *Студеновалцована ламарина*, в т.ч. с метални и пластмасови покрития;

• *Щранговани профили* за кари и асансьори;

• *Радиално ковани профили и тръби*, вкл. за цеви на стрелково оръжие;

• *Калибровани стомани* главно за отбранителната индустрия;

• *Центробежно лети тръби*, вкл. неръждаеми;

• *Стоманени и чугунени блокове и профили чрез непрекъснатата разливка;*

• *Електрошлаково претопени стомани;*

• *Вакуумно лети отливки*;

• *Алуминиев лист, профили и фолио;*

• *Прахова металургия и металокерамика*, развивана десетилетия от колектива на проф. Радослав Тодоров;

• *Патентът на инж. Александър Вълчев* за специална обмазка на електродите на електродъговите пещи, увеличаваща живота им с 30 %, бе закупен от много фирми, в т.ч. от Канада и Великобритания;

• *Методът на акад. Ангел Балевски и проф. Иван Димов* за леене с газово противоналягане. Днес 50 % от алуминиевите отливки в света се изработват по този метод;

• *Азотирани безникелови неръждаеми стомани;*

• *Микролегирани с азот стомани.* От нашата стомана 10Г2САФ, запазваща якостта си при -40° С, се изработиха металните конструкции на сибирските заводи в зоната на вечния мраз. Срещу това десетилетия получавахме газ от Русия на преференциални цени.

Газопроводните тръби на завода в гр. Септември са от същата стомана, получила международен сертификат. **У нас са положени 50 хил. т от тези тръби.**

Металургията ни бе изграждана и развивана от силни ръководители: проф. инж. Йосиф Кючуков, проф. инж. Христо Еринин, проф. инж. Михаил Дойчев, инженерите Ангел Запрянов, Никола Калчев, Христо Бонин, Никола Цеков, Лазар Минтов, Серафим Илчев, Георги Харизанов, Владо Добринов, Петър Димитров, Борис Дракалийски.

Всичко това вече е унищожено. **Че е по чужда поръчка, се вижда от следните примери:**

Заводът за спиралошевни тръби за газ бе разрушен под претекст, че бил с остаряла технология. След това в Турция се построи нов завод по същата технология.

От 1990 г. *„поради безперспективност“* **спряха вноските (годишно 30 хил. щ. д.) за поддържането на патента** *“Балевски–Димов”*. Той бе купен на безценица от американска фирма. Сега тя печели годишно десетки милиони щ. д. от производство на отливки, от продажба на машини и на цели заводи за леене с противоналягане.

Изнасяхме много от изброените стомани. Днес на международните пазари ни познават само като купувачи.

Химията до 1950 г. даваше единствено сапун, син камък, гумени цървули и галоши. Към 1989 г. отрасълът произвеждаше годишно:

– 800 хил. т азотни торове, 16-о място в света;

– 1,4 млн. т калцинирана сода, 7-мо място в света;

– 420 хил. т пластмаси, 17-о място в света;

– 45 хил. т изкуствени текстилни влакна, 10-о място в света;

– 1,8 млн. бр. автомобилни гуми;

– 15 хил. т химикали за растителна защита;

– преработваше 12 млн. т суров нефт;

– произвеждаше с наши или с вноски субстанции всички масови медикаменти.

ПАВЕЦ „Чаира“ е едно от най-висшите достижения на българския творчески гений в областта на енергетиката, не само като идея, но и като техническо изпълнение.

Износът в Русия ни направи първи в света по производство на пасти за зъби.

“Химпроект” разработваше инвестиционното развитие на отрасъла. Двадесет научноизследователски институти, много катедри във ВУЗ, БАН и развойни бази с 1500 учени осигуряваха научната дейност за създаването на нови технологии и продукти.

Отрасълът даваше 15 % от националната промишлена продукция, 20 % от валутните постъпления и подържаше 130 хиляди работни места.

Химическата ни индустрия се градеше под ръководството на Георги Павлов, д-р инж. Георги Панков, инж. Иван Гаврилов, инж. Владимир Медаров, д-р инж. Христо Панайотов, инж. Петко Данчев, инж. Кирил Петков, инж. Иван Андонов, инж. Емил Петков, инж. Николай Малчев, инж. Симеон Шопов, инж. Симеон Хубавий.

Почти всичко от химията ни вече е съсипано.

Машиностроенето и електротехниката в 1939 г. са представяни от 94 предприятия с общо 4392 работници и с 200 инженери. В 1989 г. двата отрасъла са имали 759 завода с 420 хиляди работещи и 35 хил. инженери. С 5 % от националните основни фондове осигуряваха 20 % от обществения продукт и 55 % от българския износ.

Първото централно конструкторско бюро заработи в 1948 г. и скоро се преустрои в организация *“Машпроект”*. Последваха научноизследователските институти по електропромишленост и ЦНИИТМАШ. След тях бяха създадени проектантският институт „Машелектропроект“ и 30 научноизследователски института със 7000 научни работници. **Този научен комплекс разви отрасъла:**

Транспортно машиностроене. Първият български електрокар се появи в 1951 г. След 3 десетилетия произвеждахме годишно 85 хиляди електро- и мотокари, 25% от световното производство, трети след Германия и Япония, преди САЩ.

Първият ни електротелфер е от 1952 г. След 30 години стигнахме 137 хил. бр. годишно, т. е. – в световната десетка производители на електротелфери.

Първият акумулаторен завод в Пазарджик влезе в действие в 1960 г. В 1988 г. той и заводите в Търговище, Монтана и Добрич произведоха 4,6 млн. стартерни и тягови акумулатори. Високото качество е постигнато и с лицензи от *„Варта“ и „Хлорайт“*.

Това развитие се ръководеше от д-р **инж. Пантю Карапантев, инж. Върбан Джамбов, д-р инж. Николай Георгиев, инж. Христаки Кънев, д-р инж. Стефан Дамянов, инж. Илия Ивановски, инж. Янко Ортакчийски, инж. Кирил Сандов, инж. Марко Милев.**

Техника за складова механизация усвоихме в края на 50-те години. След 3 десетилетия изнасяхме в десетки страни оборудване за складове с височина до 24 м при скорост на придвижване на палетите до 120 м / мин., с телеуправление, с програмно адресиране и с робокари. **Системата се създаде от инж. Илия Джагаров и инж. Тодор Мутаров.**

Сега карното производство е 20 пъти по-малко.

Корабостроенето от Освобождението до 1950 г. е произвело 86 плавателни съда с обща товароподемност 15,5 хил. т. Най-големият кораб е с товароподемност 800 т.

От 1951 до 1990 г. са произведени 1450 съда с обща товароподемност 5 млн. т. Сред тях е танкерът *„Хан Аспарух“* с товароподемност 100 хил. т. От износ на кораби спечелихме 2 млрд. щ. д.

Корабостроителният завод във Варна, проектиран и построен от наши специалисти, е един от най-съвременните в Европа. **Цикълът до готов кораб бе 3-4 месеца.**

Научно-изследователският и конструкторски институт по корабостроене във Варна пръв в социалистическите страни въведе проектиране на кораби с електронноизчислителна техника. С помощ от ООН (ПРООН) построи хидродинамична лаборатория, даваща възможност да се изпитват модели на кораби за сложни комбинирани морски условия.

На стр. 4

От стр. 3

Разправата с българския индустриален интелект

Корабостроенето бе създадено от блестящи специалисти. Ветераните **инж. Саул Кючуков и инж. Стайко Стайков** обучиха стотици корабостроители.

Отрасълът бе ръководен от талантливи дейци: инж. Георги Георгиев, Панчо Петков, инж. Дочо Дочев, инж. Тодор Ганчев, инж. Иван Лазаров, инж. Димитър Попов, инж. Йордан Дечев, инж. Слави Георгиев, инж. Злати Златев, инж. Богданов, Тремол Иванов, инж. Дичо Дичев, инж. Дочо Дочев.

След 1990 г. корабостроенето се разрушава. ККЗ Варна бе продаден за 1 щ.д.

Инвестиционното машиностроене до 1945 г. не беше известно у нас дори като понятие. Индустрията работеше само с вноски машини.

През 50-те години се появиха първите заводи, съоръжени с българска техника: за пектин – в Перник, за цимент – в Димитровград, пивоварна *„Загорка"* и ОЦК – Кърджали.

Заводът за помпи във Видин заработи в началото на 50-те години. През 80-те години произвеждаше годишно 100 хил. помпи, вкл. за големите дунавски помпени станции. Експортираше 95 % от продукцията си и конкурираше световни фирми.

Завод *„Спартак"* в Бургас стигна годишно производство 30 хиляди вентилатора.

Завод *„Мир"* в Монтана за две десетилетия стана крупен износител на комплектни линии за тухли и керемиди. Високото им качество бе постигнато с лицензи от италианската фирма *„Морандо"* и немската *„Келер"*.

Машиностроителният завод в Стара Загора произвеждаше бутилираща техника. През 80-те години закупи световноизвестната немска фирма *„Ортман и Хербс"*. Десетки негови линии работят в Русия, Украйна и Китай.

Завод *„Вапцаров"* в Плевен изработваше преси, въздушни компресори, водни турбини, тежко инвестиционно оборудване. От 70-те години усвои възли за атомни електроцентрали.

Инвестиционното машиностроене се разви от опитни специалисти: инж. Пеню Кирацов, инж. Йордан Тенов, инж. Мануил Клейтман, инж. Иван Запрянов, инж. Евтим Петков.

Металообработващите машини стигнаха годишно 18 хиляди струга, фрези, бормашини, агрегатни машини, обработващи центри, автоматични технологични линии, манипулатори, роботи. От тях 90 % се експортираха в десетки страни.

Изграждането му е дело на големите машиностроители инж. Стоян Караджов и инж. Щилян Петров, на проф. Асен Вълев, д-р инж. Мойнов, д-р инж. Ярослав Генов, д-р инж. Илия Харалампиев, д-р инж. Пенко Сомлев, инж. Божил Вучков, инж. Алекси Алексиев, инж. Милан Станков, инж. Йордан Михайлов.

Днес основният завод в София е разрушен. **Разграбени са** цехът за агрегатни машини, линията за сачмено-винтови двойки, участъкът за автоматични технологични линии с програмно управление, които бяха национална гордост.

От 1951 до 1990 г. са произведени 1450 съда с обща товароподемност 5 млн. т. Сред тях е танкерът „Хан Аспарух" с товароподемност 100 хил. т. От износ на кораби спечелихме 2 млрд. щ. д.

Инструменталното ни производство гонеше Швейцария, а тя е водеща в тази област. Само нишковите и обемните ни електроерозийни машини надхвърляха 500 броя. Първи бяха военните заводи. Следваха ги заводите в Габрово, Монтана, Севлиево, Шумен, София, Кърджали. Други 200 предприятия притежаваха съвременни инструментални цехове. През 1983 г. построихме в София малко предприятие с ембаргова КАД-КАМ система. Западен бизнесмен, който го видя през 1990 г., поиска да го купи за луди пари. Не му го дадоха, после го затриха, днес я няма дори новата му сграда.

Инструментите и пресформите са търсени, стига да има добри производители. **Една пресформа с тегло 30 кг струва колкото лек автомобил.** За съжаление всичко вече е почти унищожено. Машините бяха продадени на безценица в чужбина или за скрап, майсторите остаряха и си отидоха, нови не се създават. **Един от основателите на това производство, инж. Леон Маиров,** ако беше жив, кой знае как щеше да преживее този погром.

Електротехническата промишленост бе водещо индустриално направление. Силнотоковият завод в София е негова основа. Електромоторният цех, освен големи електродвигатели и апаратура, изработваше генераторите за ВЕЦ. Трансформаторният цех е с височина 12 м и с мостови кранове с товароподемност 250 т. Произвежданите от него трансформатори до 400 kV и до днес са главен възел на енергийната ни система. **От Силнотоковия завод се роиха десетки заводи, в т.ч. за асинхронни, постояннотокови, микро- и други електродвигатели в Пловдив, Троян, Ловеч, Тетевен, Сливен, София; за електроапаратура в Пловдив, Ловеч и Добрич**; за малки трансформатори в **Кюстендил**. *Електропорцелановият завод в Николаево е рядкост в Европа. Продукцията му, както и тази на кабелния завод в Бургас, имаха пазари в десетки страни.* Развиха се заводи за електроизолационни и електроинсталационни материали и елементи в Русе, за ръчни електроинструменти по лиценз "AEI" в Ловеч, за електроавточасти в Елхово. Голямото жилищно строителство наложи изграждането на Завода за асансьори в София. С лицензи от шведската фирма "Asea-Graham" и финландската фирма "KONE", той произвеждаше съвременни пътнически и болнични асансьори.

Високото равнище бе постигнато благодарение дейността на два научни института и 12 бази за техническо развитие. **Водещият институт по електротехническа промишленост в София бе създаден в 1959 г. Началото на новата електротехническа промишленост бе поставено от бележитите учени и специалисти проф. Иван Попов и инж. Никола Белопитов. Сред техните следовници са инженерите Илия Джагаров, Димитър Йонов, Благой Рушков, Стойчо Николов, Тодор Дюлгеров, инж. Кръстю Станилов, инж. Стоян Кошулев.**

Електроника, изчислителна техника, телекомуникации, кибернетика и автоматизация.

Към 1970 г. вече работеха *заводите за запаметяващи устройства* в Стара Загора, Пловдив и София; *за изчислителни машини и процесори* в София; *за памети и телеобработка* във Велико Търново; *за механични конструкции* в Благоевград; *за магнитни глави* в Разлог; *за печатни платки* в Русе и Търговище; *за инструменти* в Шумен, Благоевград и София; *за градивни елементи* в София, Пазарджик, Перник, Айтос, Кюстендил, Никополи, Сливен, Стара Загора, Ботевград, Разлог, Белица; *за организационна техника* в Силистра и Самоков; *за пишещи машини* в Пловдив; *за радио и телевизори* в София и Велико Търново; *за телефони и телефонни централи* в Белоградчик и София; *за УКВ-радиостанции* в Гоце Делчев; *за радионавигационна* апаратура във Варна; *за осветителна техника* в Сливен и Стара Загора. Във всички окръзи и към големите заводи бяха изградени изчислителни центрове и териториални школи за подготовка на програмисти.

Научноизследователската дейност се извършваше в големия институт ЦИИТ, институти на БАН, институти в Ботевград и Пловдив.

Заетите в производството и научното развитие надхвърляха 100 хиляди души, България се нареди сред развитите страни в тази област. Изчислителната техника, кибернетиката, телекомуникациите, автоматизацията, програмната индустрия се превръщаха в съдба на младите българи. **Това беше тържество на индустриалния ни интелект!**

Инициатор и ръководител на този грандиозен проект бе проф. Иван Попов (1907-2000). **Негови сратници са инж. Иван Радонов, проф. Богомил Гъдев, акад. Ангел Ангелов, акад. Васил Сгурев, акад. Кирил Боянов, акад. Благовест Сендов, проф. Трайко Петков, д-р инж. Йордан Младенов, инж. Васил Недев, инж. Васил Хубчев, инж. Стойко Чавдаров, инж. Атанас Шопов, проф. Стоян Марков, инж. Иван Тенев, физикът Лазар Данчев, инж. Емил Жлябинков, инж. Иван Каризов, инж. Георги Бахаров, инж. Илия Бързанов, инж. Марин Маринов, инж. Гутуранов, проф. Бенислав Ванев, инж. Недко Жилевски.**

Ето и оценка на д-р Ричард Ран и д-р Роналд Ът: *„От началото на 70-те години България направи огромни капиталовложения…, което доведе до създаване на вдъхващи уважение производствени мощности, изследователски и развойни звена в областта на микроелектрониката: синхронизирани интегрални схеми, многоканални металооксидни полупроводници /…/, големи компютри /…/, универсални изчислителни машини, миникомпютри, микропроцесорни системи /…/, видеотерминални и периферни устройства /…/ оптико-електроника. Нашата преценка е, че между 70 и 80 на сто от основните фондове са на съвременно ниво... Що се отнася до привличането на западни партньори, нашето главно заключение е, че сегашното състояние на основните фондове и на работната сила, при подходящи условия, позволява да се проектират и произвеждат компютри и други електронни елементи, които да са конкурентноспособни на западните пазари по отношение на качеството и на цената... През последните години на електрониката и далекосъобщителна техника се падат над 20 на сто от българската промишлена продукция. В този отрасъл работят приблизително 130 хиляди човека, от които около 8 хиляди са високо квалифицирани инженери…"*

Акад. Кирил Боянов в своя великолепен труд цитира финландски учен, познаващ развитието ни в тази област. Той му казал: *„Ние от фабрика за галоши до 1989 г. – „Нокиа", направихме световна телекомуникационна компания. Вие, които имахте далеч по-развита база, толкова ли не можахте да намерите 2-3 ниши и да останете на световния пазар?"*

Ураганът, вилнеещ през последните години над индустрията, унищожи тази национална перспектива. За техническата ни младеж остана единствен изход – да продава своя талант в чужбина, който е търсен по целия свят. Млад наш даровит специалист, на когото се осигуриха специални условия, вкл. вила и избиране в парламента, в 1990 г. бе обруган. След година западен индустриален гигант го приюти, днес там отдава знанията и опита си.

Следва

Следва вариант на отстъпление и оттегляне*

На 15 юли пред Радио „Спутник" известният икономист и анализатор Михаил Хазин разгледа измеренията на ситуацията в света след покушението над Доналд Тръмп. За нашите читатели представяме само кратък откъс от интервюто, което в цялост те могат да прочетат на адрес https://khazin.ru/radio-sputnik-15-iyulya-2024-goda/

- Доколко това увеличава шансовете на Тръмп да се върна в Белия дом? Какъв може да бъде отговорът на лагера на демократите?

М. Х. – Преди да говорим за отвратна реакция от страна на демократите, трябва до се спрем на контекста, на чийто бе извършено покушението. Първо започна да се формира консервативен блок против либералния. В **консервативния блок** влизат: от САЩ - Тръмп и последователите му, от Европа – Ватиканът и Русия, и от Китай отборът на Си и неговите поддръжници. В **либералния блок** влизат финансово-икономическият елит на Китай, Европейският съюз, Лондон и екипът на Байдън. Реално картината е доста по-сложна, но изброеното разположение на силите като начало може да се счита добро.

Консервативният блок има някаква програма, съгласувана до известна степен, което се вижда от околосветското пътуване на **Виктор Орбан**, който не поддържа интересите на Евросъюза, а тези на Ватикана, което е известно.

Той се срещна първо със Зеленски, като явно му е предоставил някаква информация

и вероятно някакви изисквания, получава отрицателен отговор вследствие на консултация на Зеленски с Лондон. С този резултат **Орбан отива най-напред на среща с Путин**, след това на среща със **Си в Китай** и после на съвещанието на НАТО, след което е разговарял с **Тръмп**. С други думи, **пред НАТО той излага обща позиция на Ватикана, Путин и Си**, след което отива да разговаря с **Тръмп**. Каква е била реакцията от страна на ръководството на НАТО (или дали изобщо е имало реакция) не се знае. Предположението е, че **Тръмп ще работи в направлението на договорената обща позиция (Ватиканът-Путин-Си)**.

В отговор на обиколката на Орбан има очаквана съответна неолиберална реакция: **финансово-икономическия китайски елит започва да създава проблеми на Русия в съгласие с политиката на либералния блок на САЩ. Лондон поддържа Зеленски в усилията му да продължава войната в Украйна.**

Американците заплашват Китай със санкции плюс морковче за китайския финансов елит: ако свалите от власт Си – няма да има санкции. Не е изключено на китайско-белоруски контакти да е намекнато на Лукашенко, че ако той не подържа така безапелационно Русия, то може да очаква различни китайски благинки. Може би с намек, че **тройната коалиция Тръмп-Си-Путин** може да рухне по някаква причина. Ето защо считам, че **покушението срещу Тръмп е добре подготвен заговор.** Като следствие **Лукашенко казва това-онова относно нашия свят, което в неговата уста може и нищо да не значи, а може и много да значи** – той е известен като изключително сложен човек. Последва **крайно твърд негативен отговор от страна на Русия,** имайки предвид реакцията на официалния говорител **Песков**.

Реализира се покушението срещу Тръмп, като е ясно, че либералният лагер е готвил това покушение много месеци - споменатите по-горе комбинации не могат да се изработят за няколко дни и даже за 2-3 седмици. **Отношенията между Русия и Китай силно се влошиха през последните седмици,** което се вижда от много отделни действия, най-вероятно не по идея на Си. Оттук следва, че **ситуацията в Китай също се е влошила - Си не може да сломи китайския финансово-икономически елит**, за който дружбата със САЩ е нещо изключително ценно.

И в този момент неочаквано Тръмп остава жив. В известен смисъл това е уникална ситуация.

- Това означава ли, че ще има още едно покушение срещу Тръмп?

М. Х.: - Не. От опита за покушение следва, че либералният план, в отговор на плана на консерваторите, се е провалил. Това е план, подготвян много месеци. Но поради факта, че **Тръмп остана не само жив, но и здрав, става ясно, че се е реализирала ситуация, неочаквано последствие, което не е било разработено предварително**. По тази причина сега се очаква да се правят грешки, дори глупости.

По тази причина вече започват да правят грешки и това ще продължава. Ще минат 2-3 седмици, докато разработят някакъв нов вариант. И това е вариант за отстъпление и оттегляне.

- Защо не се опитат отново да убият Тръмп?

М. Х.: - Защото идеята е, че покушението е работа на маниак единак. А втори опит това е вече очевиден заговор. Не може да се рискува, защото има опасност от преврат – полицията, части от специалните служби и от армията са на страната на Тръмп. Ако това се реализира, може да се реализира физическа ликвидация на целия екип на Байдън. Сега се очаква всеки един поотделно да се договаря за собствената си свобода и живот. Сега става дума за отстъпление. По телефона в лична беседа Тръмп се обръща към Байдън с *"любезни"*, като предположил, че Байдън може да съдейства наказателните дела срещу него да бъдат прекратени, включително това, свързано с нахлуването в Капитолия. В замяна да кажем, няма да има дела срещу сина на Байдън - Хънтър. Ако Тръмп се договори с Байдън, ще могат да се спасят някои хора от обкръжението на последния. Всички останали от по-дребен ранг няма да се спасяват – заминават в затвора. Включително тези, които са се напечелили от войната в Украйна и някои участници в охраната на Тръмп по време на покушението.

Първо: **отказаха се от идеята Байдън да се оттегли** в края на седмицата. Ако Тръмп беше убит, то кандидат на демократите при правилно процедиране би могъл да спечели. Сега обаче се появиха два ефекта: **предизборният рейтинг на Тръмп рязко се покачи** и, второ, **отказаха се от оттеглянето на Байдън**. Ясно защо – каквато и да е алтернатива вече няма да работи срещу Тръмп, няма да има успех. Т. е. **трябва да се следва логиката за прилично отстъпление**. И още, те ще носят отговорност за икономическите проблеми, които вече започват: свободни пари няма, ако започнете да печатате нови, инфлацията расте, при което се ускорява започналият спад на промишлеността, направо катастрофа. Следва радикална смяна на апарата във Вашингтон с кадри на Тръмп, 30 000 чиновници. Ето ви и паниката. Без каквото и да било разбираемо обяснение. С изключение на няколко думи на Байдън.

*Заглавието е на редакцията

Има още хеликоптери, но стоят в хангарите

Заради евроатлантическа солидарност на академика по миялни препарати

Красимир КАРАКАЧАНОВ

Вече седмици пожари изпепеляват България. Стотици хиляди декари гори, ливади, посеви, селскостопански и жилищни сгради са унищожени. Министри и политици по бели ризи позират тревожно на фона на пепелищата и дават обещания.

Както винаги, и при това бедствие хвърлиха армията да помага. И тя помага. Както гледам, почти с голи ръце. Същата тази армия, същите тези мъже и жени с униформи, на които не вдигат заплатите и са ги забравили. Момчетата от Сухопътни войски гасят пожари ръчно! Само два хеликоптера участват в гасенето на пожарите и те не могат да смогнат, защото пожарищата са много и в различни точки на страната. А екипажите на хеликоптерите са във въздуха по 9 часа дневно и нямат и минута за почивка.

Единият хеликоптер е *„Кугър“*, а другият **Ми-17.** Хеликоптерът *„Кугър“* може да пренесе на един курс максимум 1 тон вода. Един тон! Защо не летят и другите **хеликоптери Ми-17,** които пренасят **по 3-3,5 тона вода**? И вие ли се питате? Ако питате политиците, те няма да ви отговорят. Затова ще ви отговоря аз. Защото от **февруари 2022 година пишман евроатлантиците ни не ги поддържат**. **Защото са руски**, т. е. вражески и не трябва да харчат пари, за да ги дават на Путин – както ще ви кажат, защото Путин воюва с братска Украйна. Не ги поддържат, макар че имаме българско държавно предприятие на Министерството на отбраната – **ТЕРЕМ Летец София**, ако перифразирам бившия премиер, академик по миялни препарати, *„Може България да изгори, но важното е Путин да загуби“*.

Само още едно сведение за паникьосаните ни управници. В резерва на армията има и **три броя хеликоптери Ми-14**, морски вариант, които могат да **пренасят до 5 тона вода за гасене, но и те стоят в хангарите** и от евроатлантическа солидарност, пак напук на Путин, не ги ремонтират.

Не достигат и пожарните коли. Нали помните какво предлагах, когато Денков и Тагарев харизаха 120 бр. БТР-и на Украйна, които не стават за съвременната война? Предложих половината да бъдат продадени и с получените пари останалите да се ремонтират и преоборудват за гасене на пожари и за ползване при бедствия и аварии. Последва мълчание. Дори от същите тези национални медии, които днес тичат паникьосани и правят репортажи за пожарите.

И за да не ви излъжат с аргумента, че това не може да стане, ще ви кажа, че едно друго държавно предприятие на Министерството на отбраната – **ТЕРЕМ „Ивайло“ в гр. Велико Търново, има разработен проект за преоборудване** на същите тези БТР-и модел Т60 в машина за ползване при бедствия, аварии и пожари. Проектът на машината се нарича *„Спасител“*!

Но вместо да спасяват България и българите, днешните ни политици се стремят да спасят само собствения си келепир. А срещу потупване по рамото от Посолството са готови да спасяват други държави, но не и България. А България? Огън да я гори?!

Руски спецсамолет пристига за пожарите край Стара Загора

На 21.7.2007 г. пламна гората над Стара Загора. Пламъците напредваха към знаменития парк над града „Аязмото“, гордо наследство от дейността на боголюбеца митрополит Методи Кусевич. Легендата разказва, че наказанието според утвърдените от него норми за нарушаване на морала, за прелюбодеяние, лъжа и кражба било залесяването на оголелия от гола сеч хълм над града, известен със своя извор с лековита вода.

Идеята да се потърси помощ от Русия принадлежи на бившия министър на МВР по това време Румен Петков, който чрез посланик Анатолий Потапов отправя молбата на България до Министерството на извънредните ситуации на Русия. Денят е неработен - събота, а за случаи като този има и определен ред според международните изисквания. Тогавашният министър на извънредните ситуации Сергей Шойгу обаче само махнал с ръка и наредил излитане. Останалите формалности съвсем по руски са били отложени за следващите работни дни от седмицата. И така Стара Загора бе спасена в едно с безценното наследство на митрополит Методи Кусевич, на чието име в негова памет е кръстена и главната улица на града, която води към „Аязмото“. А ето и още свидетелства от една стара публикация на Нюз БГ с допълнителни подробности за тази действена помощ от страна на Русия, която продължава да живее в сърцата на жителите на Стара Загора, спасена от второ опожаряване.

40-тонният руски самолет, който ще помага за потушаването на пожарите в Старозагорско, пристига с два екипа към 20 ч.

Закъснението с един час се е наложило заради събирането на втория екип. Руските експерти са преценили, че **може да се наложи да се гаси и през нощта. За да не се спира работата** на самолета, е осигурен още един екип.

Самолетът ще мине през Пловдив и ще пристигне директно в Стара Загора.

Там **машината веднага ще се включи** в операции, съобщават от Министерството по бедствията и авариите, след като министър **Емел Етем разговаря със заместник-министъра на руското Министерството на извънредните ситуации Руслан Цаликов.**

Очаква се погасяването на пожара да приключат още тази вечер.

Според министър Етем **България спешно трябва да закупи** подобен самолет или хеликоптери със сходни функции. Тя ще постави този въпрос на заседанието на правителството, което се събира на 29 и 30 юли, за да обсъжда бюджета за следващата година.

По време на посещението си в края на 2006 година в Русия Етем е присъствала на демонстрациите на самолет *„Амфибия Бе-200“*, който е с изключителни възможности за действия в подобни ситуации. Той е от ново поколение и с възможности за бързо преоборудване. Може да участва в гасене на пожари и да пренася техника.

Машината може да зарежда вода както от летище, така и в движение. **Летейки със 190 километра в час, може да загребва вода от море** или езеро и да я разпръсква над горящи площи. **За 1 секунда водата се изстрелва с около 250 км в час**, което гарантира неговата ефективност при потушаването на огъня.

40-тонният руски самолет „Амфибия Бе-200“

По думите на Емел Етем **Русия е предложила безвъзмездно своята помощ** за борба с пожарите, а българската страна трябва да поеме **логистиката и разходите** по зареждането с гориво и гасителни препарати.

Помощ под формата на специализирани противопожарни хеликоптери е **предложила и Германия**. Ако България приеме предложението, ще трябва да **плати за услугата**.

Министър Етем изрази надежда **до края** на деня **пожарите край Стара Загора** да бъдат угасени. Вицепремиерът е в **постоянна връзка с** министъра на вътрешните работи **Румен Петков** и премиера **Сергей Станишев**.

Вицепремиерът съобщи, че благодарение на **новооткрития център за аерокосмическо наблюдение** е фиксиран пожарът около Стара Загора **чрез сателит**, но е необходимо все още да се анализират данните, за да се установи за следващите дни как ще се развие посоката на вятъра и разпространението на пожара.

Министър Етем припомни, че вчера е **изпратила указания** до държавните и общинските власти, като и към работодателите заради очакваните **високи температури** през следващите дни. Също така отново отправи апел към гражданите с превантивни мерки за намаляване на вредните последици от високите температури.

Атанас СТОЙЧЕВ

Елена Йончева, или към приноса на политико-идеологическото катунарство у нас

В историята и практиката на партийно-политическото катунарство у нас има два типа хора. **Първите** са по правило обикновени магистралки, еднодневки, които чат-пат се показват със сериозни физиономии по провинциалните кабеларки, дават интервюта в местните газети, понякога ги канят и в т. нар. национални телевизии, ако някой PR-Севда или Найо реши, че няма кого друг в момента да пратят при ризовки и цънцаровки, защото титулярите са по СПА-центровете, карат кайт по морето в Гърция, играят мачле или цакат белот. Поради честотата на изборите за роден парламент през последните години в родината ни, тъкмо човек им запомни имената - и те хоп! – изпаднали от листите и се върнали на село. Даже не успели да забогатеят във времената на всеобщото ни обедняване. Ни соларен парк изградили, ни концесионери на ВЕЦ станали за всеобщо презрение на родните му.

Другият тип са имена с добре отглеждана биография през годините. Само който е без телевизор у дома, не ги е чувал и виждал. Поради постоянно декларираната им без- и надпартийност, викат им *„гражданска квота“*. Тези успяват често да осребряват независимото си участие в *„гражданското общество“* по-добре от партийците, получават и прибират големи и преголеми хонорари, но обещават цялата палитра на идеологическата Камасутра.

Елена Йончева е от вторите.

През последните седем години **ролевите ѝ социални превъплъщения са много и достойни даже за собствено нейно телевизионно разследване. Да ги прегледаме набързо и все от официални източници.**

През 2017 г. Йончева е част от Инициативния комитет, предложил за кандидат-президент Румен Радев. След като е избран за държавен глава, той я назначава за президентски секретар за връзка с медиите. Скоро след това напуска и е избран за депутат в XLIV Народно събрание от групата на БСП; от *„гражданската квота“*, разбира се. Без грам политически опит, продължава да гледа на политиката като на добре платен сценарий за документален филм, реализиран с щедри спонсори. А от парламентарната трибуна громи смело Бойко Борисов и Валери Симеонов.

На стр. 8

Мартин КАРБОВСКИ

Колко е страшен Путин днес

По-страшен ли е от БНР, които последните години написаха *“…артисти вдъхват нов живот на село Воден…”?!*

По европейски програми ли се вдъхна нов живот, а по коя програма закъсня евакуацията на селото днес?

В село Воден, което гори в , живее един **артист от Destructive Creation**, който мажеше с боя паметници в центъра на София, **защото бяха руски. Този артист как ви помогна и как Путин точно ви попречи да оцелявате?!**

Докато ви плашеха с Путин, ви превзеха държавата и сега ще трябва да си я върнете.

А Путин, не се заблуждавайте, на хора като вас няма да помогне, питал съм.

Защото колко страшен е Путин повече от това, че дадохте милиарди за самолети, а пожарната ви е съветска?

Путин не може да по-страшен от глупаците, които избирахте, а те избраха да са служители на НАТО.

Последици от страшния пожар във Воден.

Колко е страшен Путин повече от това, че вече имате летище, на което да кацат тежки самолети, носещи войска и оръжие, но вие **нямате тежки самолети, нямате и войски, и оръжие - за кого е летището и от какво ви лишиха, докато го строяха?!**

Колко да е страшен Путин? Повече от *двеста нови БМВ-та за полицията и нито един летателен апарат* за гасене на пожари?!

Колко да е страшен и лош Путин - по-лош от водния режим в Севлиево, София-област или Търговище? По-лош от селото с шест човека, което изгоря, **по-лош от Главчев**, който се намаза на обувките на президента Байдън, който не го позна и не го и помни?

Колко по-лош може да е Путин от хората в Европарламента, които вчера поискаха извън всяка законност всяка европейска държава да дава част от БВП за да помага на Украйна?

Путин да е по-лош от всички наши тагаревци, които дават на Украйна нови, платени реактори, парогенератори, ракети, бтр-и и още, и още?.. Едва ли е по-лош.

Колко да е по-лош Путин от вътрешния министър, който е в горящото село Воден и който ни започва изреченията си с думите…*”най-хубавото, което се случва в момента е…”*

Путин е доста по-адекватен. И не е по-лош от оправданията, че не е било възможно да се съобщи на хората да се евакуират…

Колко да е по-лош Путин днес?

За утре не знам, но днес Путин е екранното чудовище, зад чийто параван вашата къща гори, а вашите политици ви предадоха. И предадоха е най-меката дума.

Лентата, 17.7.2024 г.

Зоя ДЕЯНОВА

Любимият ми вуйчо, най-малкият красив брат на мама, като млад офицер служеше в село Воден. Изглеждаше непостижимо далечно, когато живееш в София и си дете.

Сега ми е болезнено близко с трагедията на хората - то не е просто едно от многото села в България, защото е личен спомен от безвъзвратно отминало време.

Ако днес казармата във Воден не бе изоставена - младите офицери като моя вуйчо и войниците нямаше да оставят пожарът да изпепели 35 къщи.

Нямаше да реват бездомни възрастни жени, нямаше да изгори целият им живот.

Какво пазят днешната армия и натовските дембели у нас? От Путин ни пазят...

Народа огън да го гори!

От стр. 7

Елена Йончева, или...

През 2019 г. Йончева е в листата на БСП на изборите за Европейски парламент и е избрана за евродепутат. В Брюксел тя се събира със Сергей Станишев, председател по това време на ПЕС, с когото имат няколкогодишна връзка на семейни начала. *„Стара любов ръжда не хваща!“*, както е казал народът.

И изведнъж някак си *„жестокостта ѝ се сломи“*. Само два факта ще споменем:

- **На 8 октомври 2020 г. Европейският парламент приема резолюция, повод за която са продължаващите месеци наред протести в България, в точка 12 на която изисква страната ни да узакони сепаратистката, македонистка и антибългарска партия** ОМО *„Илинден“* и на практика да признае *„македонско малцинство“* на територията ни. В пленарната зала е внесено е предложение тази част от резолюцията да отпадне. **Елена Йончева гласува** *„против“* това предложение;

- **Елена Йончева като евродепутат е един от най-дейните и кресливи застъпници България да ратифицира Истанбулската конвенция.** В тази връзка тя нееднократно влиза в конфликти както с колегата си евродепутат от ВМРО Ангел Джамбазки, така и с лидера на БСП Корнелия Нинова. На 12 май 2023 г. тя и Сергей Станишев гласуват в подкрепа на Истанбулската конвенция. Но Йончева и досега не е спряла да агитира за приемането ѝ в България.

За читателя би било интересно да му се припомни и част от съдебната сага на Елена Йончева, особено тази, свързана с фалиралата с помощта на сегашния ѝ покровител и ментор Делян Пеевски банка КТБ.

В началото на 2019 г. прокуратурата повдига обвинение срещу нея пране на пари, свързано с аферата КТБ. Елена Йончева отговаря на обвиненията с думите, че това е опит за сплашване, който е свързан с разкритията ѝ за злоупотреби от страна на властимащи. Впоследствие КПКОНПИ внася срещу нея иск за конфискация на 158 000 лв. На 22 април т. г. Йончева губи съдебно дело, което води срещу ревизионен акт от август 2021 г. (според който тя е укрила от НАП данъчни приходи от 36 025 лв. главница плюс 21 939 лв. лихви, или общо 57 965 лв.). Освен това Върховният административен съд я осъжда да плати близо 4 500 лв. за разноските на НАП пред ВАС и малко над 7 000 лв. за първата инстанция.

Например за един Делян Пеевски, с чиято логистика той я направи отново евродепутат все от *„гражданската квота“*, това са нищо пари.

Днес **бившата социалистка, а сега член на либералния корпус в Европейския парламент Елена Йончева** е в положението на когнитивно-политически дисонанс поради трусовете в Движението за права свободи.

„За двата месеца, в които работим заедно с Пеевски, виждам устремен човек, готов да поема отговорност и да взема дръзки решения без страх от последващи реакции. **Рядко съм виждала това в политиката, където преобладават хора, пресмятащи внимателно всяка дума и оглеждащи се във всички посоки преди всяка стъпка.** *Предполагам, че и почетният председател на ДПС Ахмед Доган е видял същите способности на Делян Пеевски, когато го е предложил за председател на партията.* **Вярвам, че няма път напред без решителност и откритост. Затова и в момента това доверие е взаимно“**, написа Йончева във Фейсбук. Тя добавя, че *„във времена на криза пътят към обединението може да бъде намерен единствено чрез директен диалог. Надявам се всички замесени в случващото се да са готови да направят точно това“*.

Йончева определено спазва, както би казал **големият български социолог Иван Хаджийски,** *„една еснафска диалектика за единство и борба на противоположностите“* – хем да благодари на Феномена Пеевски, хем да не разсърди Доган.

През миналата седмица **Европейският парламент гласува втори мандат на главната гинеколожка на ЕС Фон дер Лайен за председател на ЕК**. Кой мислите притича като хлебарка бързо-бързо, за да я поздрави и да се снима с нея за историята на собственото си политико-идеологическо катунарство?

Познахте! Елена Йончева.

За духовните роби и духовните господари!

Иван СПИРДОНОВ

Всеки човек се стреми да разбира битието по свой си начин.

На някои разбирането стига до това как най-лесно да задоволят материалните си потребности - да се нахранят, стоплят, облекат и задоволят половия си нагон. Всъщност - при тези някои това не е точно разбиране на битието, а поскоро наподобява животински инстинкт.

На втори **битието е в стремежа да разберат как може да натрупат още и още материални неща, много повече, отколкото са им нужни** за нормален и ползотворен живот. Те смятат, че това е най-важното и всичко друго е без значение. **Пари, коли, къщи, дрехи, бижута и всякакви други вещи и предмети.**

Съвсем малко са тези, които, които се вълнуват от идеи, морални, етични и нравствени въпроси или общо взето, от философия. Същите си задават въпроси от рода на: **какво е Бог, кое е добро, кое е зло, що е любов, защо има завист и омраза, що е свобода и много много други**. Обикновено при това малцинство всичко материално служи само за второстепенен, помощен механизъм за подпомагане на движението по житейския им път.

Първите две групи можем да наречем духовни роби, за да не ги обиждаме, като ги наречем духовни нищожества, тъй като са потънали до гуша в материалното и са загубили духовното, тоест - загубили са връзката със света на идеите, мечтите, вярата. Поддавайки се на либералните мантри *“егоизъм, алчност, рационализъм”*, членовете на това подавляващо **мнозинство смятат разсъжденията, политическата философия, изучаването на миналото и визиите за бъдещето за губене на време**, за съвсем напразно философстване. Те не са в състояние да разбират света на идеите. За **единствено правилно смятат само действията, а за единствено истинско - материалните неща - това, което могат да видят и докоснат и да им е от полза по някакъв начин**. Разбира се, сред тези материални неща на първо място са **парите** - алфата и омегата на съвремието ни.

Но загубата на разбирането на духовния свят не е случайна. Тя е наложена от матрицата. Именно матрицата направи така, че мнозинството от човеците вече вярват само в материалния комфорт, разбира се - само в техния личен такъв. Дори не осъзнават как са се превърнали в не толкова усложнени подобия на животни.

Духовният роб мрази *„празните приказки“* и философстването, тъй като подобни умствени занимания са обидни за него. **Умът на духовния роб е само инструмент, с който по-удобно да обработва материалното.** Например - използва мозъка си да мисли каква нова и ненужна глупост да си купи, да сравнява кое колко и къде е по-евтино, какви промоции има, а също и да смята приходи и разходи, квадратури и обеми, маси и разстояния. Дотолкова му е нужен интелект.

Неолиберално робство в последните десетилетия превърна огромното мнозинство от хората в духовни роби.

Стигна се дотам, че значителна част от традиционните духовни господари като **университетски преподаватели или учени хуманитаристи в значителната си част също се превърнаха в духовни роби**, в същите идейни нищожества, каквито са останалите духовни роби. Значителна част от тези бивши господари на духа са превърнати в алчни и дребнодушни роби, които са **загубили афинитета си към мечти, разсъждения за миналото и бъдещето на истината, свободата, любовта или доброто и злото и са се отдали на изпълнение на грантове и програми, втрачени в материалния резултат** - тоест - **в парите**, които ще получат.

По принцип **абстрактното мислене е неприсъщо на духовния роб.** Той не може да мечтае и да има сложни визии. Понеже не може да си признае неспособността да мечтае, той нарича мечтите и визиите глупости. Ако нещо не може да се пипне или види, то не е важно и интересно.

Точно по тази причина падналите пред лукавия управници имат интерес (искат) да допрепвърнат цялото човечество в духовни нищожества. Защото винаги могат да им пуснат по някоя блестяща играчка или да им увеличат заплатките и да ги успокоят.

Далеч по-сложно е с духовните господари. Те имат и визии, и абстрактно мислене. За **тях духовната свобода и безкрайността на мечтите е най-важна, по-важна от живота**. Ако перифразирам най-великия **Георг Хегел - Господарят (духовният) е готов да се откаже от живота си заради свободата на собствения си дух, а духовният роб е готов да се откаже от свободата на духа си (тя не му е нужна), за да запази животеца си**.

Духовните господари не са политици, бизнесмени или управленци. **Те са мислители, философи и визионери.** Техният свят не е светът на бюджети, печалби, пари и проценти. Техният свят е в невидимата за роба духовна сфера.

В световната история винаги духовни господари са движели прогреса. Те виждат далеч в бъдещето и това, което виждат, обикновено се сбъдва. Така е ставало, защото **духовният господар не е обременен от ограниченията на материалното мислене**.

Затова и днес **всички умни хора се учат от великите духовни господари като Платон, Аристотел или Сенека, но всички са забравили кой е бил най-големия богаташ в Платонова Атина или в Рим на Сенека.**

За съжаление нашето съвремие е **война за пълно унищожение на духовните господари**. Те са най-голям враг на неолиберална матрица. Тази война се води отдавна. Целта ѝ е позната - пълно превръщане на човешката общност в стадо домашен добитък, притежаван, клан, дран и управляван от глобалните богаташи.

Но тази война не е с предизвестен край. След като по света има още толкова възвишени и *“философстващи”* хора, то е ясно, че **духовните господари са под нечия закрила. И тази закрила не е земна и материална. Тя е небесна и духовна.**

Затова и си струва човек да запази оптимизма си за бъдещето на цивилизацията ни.

ЕВРОАТЛАНТИЦИТЕ ОТ ПЪРВИЯ РЕД...

От стр. 1

Радев увери натрапниците, че ще изчака само да види дали те ще намерят съответната подкрепа от останалите парламентарни сили за правителство с втория мандат. Перспективата за успех на тази шарлатания бе твърде мижава, имайки предвид декларираното от ГЕРБ-СДС съгласие за разговори, но не и за подкрепа на кабинет с втория, или с третия мандат. А половинчатата готовност за разговори и подкрепа от ДПС-Доган, както и условията на *„Възраждане“* за провеждане на референдум за запазване на лева до 2043 г. и за преразглеждане на договорите за НАТО и ЕС, бяха еквивалентни на заваалирано *„не!“*. Оставаха **БСП и ИТН**, които заявиха готовност за разговори, не и за подкрепа на правителство с мандата на ПП-ДБ. На 17 юли всички участници в разговорите с ДБ, на които ПП отсъстваха, отхвърлиха антикорупционната приумица, като условие за съставяне на кабинет. ДПС не участваха нито като **ДПС-Пеевски**, нито като **ДПС-Доган**. Пеевски заяви предварително, че не преговаря със собственици на пудели, разнасящи в устата си пачки, а **Джевдет Чакъров** от ДПС-Доган каза, че могат да разговарят едва след сформирането на кабинет. Междувременно от групата на Пеевски си тръгна още един депутат, който се присламчи към независимите. И както е тръгнало, скоро ще му остане вярна само **Елена Йончева, която то засипва с хвалби, защото й осигури втори евродепутатски мандат**. Виждайки голямата корупция в Брюксел и Страсбург, **Йончева** вече не се интересува от факта, че любимият ѝ Делян Пеевски все още е в санкционния списък *„Магнитски“*. За корупция, не за друго! За подкрепа на антикорупционните реформи на ПП-ДБ от страна на разпадналата се ПГ на *„Величие“* също нямаше сигнали, а и да имаше, все тая. Защото на ПП-ДБ им трябваха не 6 или 13 депутатски гласа, а цели 82. **Така че провалът с втория мандат беше предизвестен, както и този с третия.** На 17 юли ПП-ДБ хвърлиха кърпата, както преди тях сториха ГЕРБ-СДС. **Язък за евроатлантическата, русофобска и проукраинска реторика!** От цялата шумотевица на тема *„ПП-ДБ правят кабинет“* остана само едно раздвижване на въздуха, сиреч вятър. Щем-не щем, наесен отново ще се редим пред изборните секции, понеже и третият мандат най-вероятно ще се окаже също тъй безплоден, както първите два. Остава само **президентът Радев да изпълни конституционните формалности**, като го връчи на когото иска и след като му го върнат неизпълнен, да насрочи изборите. След което да си избере служебен министър от *„домовата книга“*, без да разчита на **прогонения от БНБ Андрей Гюров**, срещу когото гласуваха и шестимата подуправители на банката. Ами ако пак само председателят на Сметната палата **Димитър Главчев** се съгласи *„да се жертва“*? Тогава ще излезе, че ПП-ДБ собственоръчно са осигурили още минимум 4 месеца *„прокси“* управление на Бойко Борисов. Вече без Делян Пеевски и неговото *„мазно турско кафе“*. На 17 юли, както посочих по-горе, ПГ на Пеевски оредя с още един депутат, който премина към **Джевдет Чакъров** в групата на *„независимите“*. Същия ден Пеевски упрекна президента, че хвърчал в небето, вместо да отиде да гаси пожарите. Сякаш **Пеевски е грабнал маркуча** и гаси ли, гаси огньове! Той може само да пали конфликти и да проваля бизнеси, а не да гаси пожари. Може напротив, **да носи бензин за пожара в Украйна**, без да рискува жива си като доброволец във ВСУ. Такива *„поддръжници“* на Украйна – с лопата да ги ринеш! Не само у нас.

В света протичат преломни процеси, които също могат да ни опърлят. Във **Франция**, бягайки от крайната десница на **Жордан Бардела-Марин Льо Пен**, президентът **Макрон** се натресе на крайната левица, наречена *„Нов народен фронт“* и ръководена от **Жан-Люк Меланшон**. Във **Великобритания** след 14-годишно управление на Консервативната партия на власт се върна **Лейбъристката партия, водена от Киър Стармър**. В **Италия** дясната партия *„Италиански братя“* на **Джорджа Мелони** изглежда непоклатима и това вещае лоши дни за **Урсула фон дер Лайен**. В **Испания** управлява социалистът **Педро Санчес**. В **Германия** *„Алтернатива за Германия“* разширява своето влияние не само в бившата Източна Германия. В ЕП се формираха нови извънсистемни парламентарни групи, като *„Суверенистите“* и *„Патриоти на Европа“*, които щяха хубаво да изпотят Урсула фон дер Лайен по време на препитването ѝ в европарламента на 17 юли.

В **САЩ, продължавайки многогодишната кървава традиция на покушения срещу действащи президенти и кандидат-президенти**, посегнаха на живота на бившия президент и настоящ кандидат за президент от Републиканската партия **Доналд Трътмп**. Който е **противник на помощта за режима на Зелински** и си избра за вицепрезидент сенатора **Джеймс Дейвид Ванс**, също противник на тази помощ. Зелински уверява, че не се страхувал, че **Трътмп ще влезе отново в Белия дом**, понеже щял да работи и с него. Но бившият комедиант забравя, че от 21 май той вече е нелегитимен президент. След две години война с Русия наскоро Зелински заяви, че можел да покани Русия на втората мирна

конференция. В качеството на какъв ще я кани? За отбелязване е все пак, че **Зелински вече не говори за изтегляне на руските войски от заетите от тях украински територии, нито за връщането на Донбас, Запорожие, Херсон и Крим под контрола на Киев**. Народът на Украйна очевидно не желае да прекара още една зима в окопите и Зелински бърза да се застрахова. Разбира се, администрацията на **Байдън** е за продължаване на войната *„до победа“*, поради което на срещата на върха на НАТО във Вашингтон повтаряха този рефрен, вместо да използват възможността за мирен изход от конфликта в Украйна. **Но на ерата Байдън й се вижда краят**, щом той се съгласи да се оттегли от президентската надпревара, ако лекарите установят някакъв здравен проблем у него. И дръпна дявола за опашката, защото се оказа отново заразен с ковид-19. Освен това **Байдън се превърна в огромен риск не само за демократите, а и за мира и демокрацията в САЩ и света** като цяло. Защото именно при неговото управление започнаха да отстрелват политическите му опоненти. *„Американската държава е опасна не само за света, а и за собствените си президенти“*, написа **Мелих Ашък** в турския всекидневник вестник *„Миллиет“* /16.7.2024/. И обясни, че в 150-годишната кървава история на атентатите в САЩ има извършени 10 опита за покушения срещу президенти и кандидат-президенти, 4 от които са завършили със смърт: първият убит американски президент е **Ейбрахам Линкълн**, прострелян на 14 април 1865 г. по време на театралната постановка *„Американският братовчед“* в театъра на Вашингтон. Две години по-рано, по време на Гражданската война, той публикува Декларацията за свободите, която предвижда освобождаване на робите. Вторият атентат е срещу **Джеймс Гартфийлд** на 2 юли 1881 г., третият е срещу **Уилям Маккинли** на 6 септември 1901 г, а четвъртият - срещу **Джон Фицжералд Кенеди** на 22 ноември 1963 г. в Далас.

При опити за покушение са ранени: **Теодор Рузвелт**, бивш президент и кандидат за втори път - на 14.10.1912 г.; **Джералд Форд** - 38-ият президент на САЩ, на 05.09.1975 г. /За няколко седмици в една и съща година той претърпява два опита за покушение, без да бъде наранен/; **Роналд Рейгън**, 40-ият президент на САЩ, след реч във Вашингтон през март 1981 г. е ранен при въоръжено нападение срещу конвоя му; **Джордж Уокър Буш**, 43-ият президент на САЩ, е нападнат през 2005 г. с неизбухнала граната по време на реч на митинг в Тбилиси, Грузия, на който е и Михаил Саакашвили; бившият министър на правосъдието на САЩ и кандидат за президент от Демократическата партия **Робърт Ф. Кенеди**, брат на убития 5 години по-рано президент **Джон Ф. Кенеди**, е убит през 1968 г. след спечелването на предварителните избори в Калифорния; **Джордж Уолъс**, бивш губернатор на Алабама и кандидат за президент, става жертва на въоръжено нападение в Лос Анжелис по време на предизборната кампания в Мериленд през 1972 г. След покушението остава парализиран от кръста надолу. В тази мрачна поредица ще бъде записан и **Доналд Трътмп** с окървавеното си ухо.

В изданието *The American Conservative /15.7.2024/* **Питър ван Бурен** напомня, че от 2010 г. американският президент има право да нарежда убийството и на американски граждани, обявени за опасност за националната сигурност на САЩ. През 2014 г. е публикувана Бяла книга, която оторизира американските президенти да издават заповеди на *„морските тюлени“* за ликвидиране на чужди и американски граждани, представляващи опасност за националната сигурност на САЩ. При подобни убийствени мисии в чужбина националният суверенитет на страните домакини няма никакво значение. Няма значение и гражданството на мишените. Единственото, което е от значение, е да представляват заплаха за националната сигурност на САЩ. На това основание са ликвидирани **Осама бин Ладен**, иранският командир на революционните гвардейци генерал **Касем Сюлеймани**, както и гражданинът на САЩ **Ал Аулаки** и 16- годишният му син. **Ал Аулаки** е бил приятел с американските военни. Дори след 11 септември 2001 г. обядвал в Пентагона, но държавата САЩ го заподозряла във връзки с *„Ал Кайда“* и вербуване на западняци да се присъединят към каузата на терористите. Последвало неговото ликвидиране в Йемен с дрон, подобно на генерал Касем Сюлеймани на летището в Багдад. Само една седмица преди стрелбата срещу Трътмп президентът Байдън беше казал, че той е заплаха за демокрацията в САЩ и трябва *„да бъде поставен под прицел“*. След опита за атентат срещу **Трътмп** сенилният **Байдън** тръгна да *„успокоява страстите“* и да призовава за национално единение и не насилие. *„Късно е, либе, за китка“*, би казал **Ахмед Доган**. Между впрочем, около опита за убийство на Трътмп витаят съмнения. Трудно е да се повярва, че един 20-годишен хлапак може да улучи ухото на когото и да било от 135 метра. Още повече че са регистрирани изстрели от три различни оръжия. А прочутите кадри на *„Сикрет сървис“* се оправдават, че охраната на Трътмп била задължение на местната полиция. А пък тя, както твърдят очевидци, сякаш е закриляла повече стрелеца, отколкото бившия президент. Дори се разминала с него на покрива на сградата, откъдето той е стрелял. Многозначителен е и фактът, че бащата на убития стрелец **Томас Матю Крукс** е притежавал към 30 огнестрелни оръжия.

Въпреки ежеседмичните стрелби в американските училища **Байдън уверява, че насилието нямало място в Америка**. Има място и още как, но за да го види такъв като него, трябва куршум да му откъсне не само ухото, а и главата.

НЕОЛИБЕРАЛНИЯТ ВОЛУНТАРИЗЪМ

финансовият елит, световната икономическа и политическа криза. Последствия

Продължава от бр. 28

Александър ГОЧЕВ

Глобалната картина днес е следната. Има няколко големи световни играчи - **Група А, която включва САЩ, Русия, Китай и даже Индия** (ориентирана предимно вътрешно), между които има създадени много сложни отношения. Ако **САЩ не могат да завземат китайските пазари на Югоизточна Азия**, то след 25-30 години отпадат като световен играч от Група А по чисто икономически причини. **Великобритания я чака същото**, но много по-скоро (след 2-3 години) ако не действува решително.

Днес в Русия има както пробритански, така и проамерикански елити, които активно спъват икономическото развитие на страната, но процесът на превръщане на Русия в самостоятелна и независима (субектна) държава набира темпове, подпомаган както от военните действия в Украйна, така и от санкциите на обединения Запад.

1.1. Властта на обединения Запад е закрита

Това, което виждаме по екраните на медиите, са само изпълнители и мениджъри на световната власт. Личностите, които държат реалната власт, са други: **собственици на фондове от рода на «Блек Рок»; трите семейства, които владят земята под Виена; тези, на които принадлежи земята под Лондон, където е невъзможно да се купи къща - може само да се наеме дългосрочно... Нека наречем тези хора, които принадлежат на т. нар. Златен милиард от населението на земята, демиурзи или рептилоиди – името е без значение. Важното е, че те съществуват, а онези, които вярват в тяхното съществуване, се наричат конспиролози, независимо че става въпрос за очевидни неща.**

Тези хора, **демиурзите**, са наясно, че **наетите от тях мениджъри на пари и власт са докарали ситуацията до задънена улица**: днешната криза трае вече много дълго, всички обещания, че ситуацията ще се подобри, са безрезултатни, **наблюдава се пълна безпомощност**. Например преди година на такъв един мениджър, Пауъл, шеф на Федералния резерв на САЩ (печатницата за долари), му беше поставен твърд ултиматум да реши проблема с инфлацията до края на годината, но решение така и не се получи. **Посланието на Путин към мениджъри от този сорт, събрали се на последния икономически форум в Петербург, бе следното: Господа, не можахте да решите тази задачка.**

Скритото послание на **демиурзите** към назначените от тях мениджъри е следното: **Господа, ако държите да се запазите тази структура на обществото, в която и вие съществувате, и ако искате да запазите личното си богатство, което да не бъде отнесено от вятъра, трябва да се договорим какво да правим. Защото например Русия, Индия и Иран нямат подобни проблеми. Китай и да има, те са малко по-други.**

Западният златен милиард е в крайно тежко състояние. Единствената страна, която има шанс да се измъкне от днешната криза, е **Япония благодарение на нейното крайно консервативно общество**. Либералните страни няма да могат да се справят изобщо с този катаклизъм, ако запазят днешния икономически модел, а някои може да престанат и да съществуват. Във всички случаи икономическият модел и управление на тези страни ще се промени радикално, което включва като частен случай

НОВА ЛЕГИТИМНОСТ НА СОБСТВЕНОСТТА.

Трябва да се подчертае, че **не става дума за смяна на едни мениджъри с други в рамките на т. нар. Дълбока държава** (мениджъри неизбежно подобни, произвеждани на конвейер от западните университети): **може да уволниш даден чиновник, но не можеш да уволниш чиновническата класа**. Индивидуално чиновниците може да се ненавиждат един друг, но моментално се сплотяват в единна структура срещу враждебна външна сила. Решението е едно-единствено - **институционална промяна, разрушаване на всички западни демократични институции, т. е., цалостно разрушаване на структурата на държавно управление, както е записано в законите и конституцията.**

Днес очакван резултат в полза на демиурзите е под въпрос – техните действия са вече закъснели. Това, че нещо не е в ред, става ясно още в началото на 2000 година. Тогава все още е било възможно да се предотврати идващата катастрофа, но да се очаква от чиновниците да поемат риск е винаги прекалено оптимистично: *"Ние си харесваме службата, защото не носим никаква отговорност! Вие, демиурзите, получавате своето, какво повече? А за това, че се руши цялата система, ние не сме отговорни и не сме виновни! Ние действаме точно и изключително по канона на неолибералната икономика."*

Между другото, **Сталин** е бил наричан *«сатрап»* преди всичко за това, че е **търсил отговорност от чиновниците за неизпълнението на поети задължения. По тази причина той е ненавиждан и от днешните чиновници.** За сравнение само: в средните векове отговорността на чиновниците е била елементарна: **при неизпълнение на заповед по линията сюзерен-феодал-чиновник е следвало отсичане на главата.**

В момента защитата от стра-

Личностите, които държат реалната власт, са собственици на фондове от рода на „Блек Рок"

на на назначените мениджъри е следната: *"Ние сме избрани от народа!"* Отвътре на демиурзите е следният: *"Какъв народ? Вие сте назначени от нас!"* Ерго, демиурзите нямат друг избор, **освен да ликвидират стари партии и стари управленски системи чрез кризи с директното внушение, че да си чиновник е крайно опасно.** Например чрез корупционни скандали като в Русия. **Русия днес вече има реален шанс да се справи с квинтесенциалния чиновнически проблем – абсолютната безотговорност. Военната операция в Украйна и безпрецедентните санкции от страна на Запада са много благоприятни фактори срещу либералното чиновничество – силно ограничение на броя възможни оправдания.**

Шансът на Запада се състои в това, че демиурзите са осъществили т. нар. разделение на властта: министър-председател не може да се обърне за помощ към специалните служби, за да го запазят от гнева на демиурзите по простата причина, че тези специални служби се управляват от самите демиурзи. И армията се управлява от тях – управление на армията, не зависещо както от премиер, така и от специалните служби.

2. Власт и властови групировки

Според авторите на книгата *"Стълба към небето"* (*Лестница в небо*) **Михаил Хазин и Сергей Шчеглов** властта се определя от конкурентни взаимодействия на малки организирани групи (властови групировки). Тези групировки могат да бъдат малки, големи и плътни (до върховете на властта, чиито ръководители формират елита на властта).

Най-ключов момент е, че властовите групировки са склонни да формират съюзи (ситуативни или дългосрочни). Примери за дългосрочни съюзи са тези на западни елити, формирани за борба с СССР (**Всестранната комисия и Билдербелгският клуб като пример за координационни институции).**

След разпада на СССР такива обединения започнаха постепенно да се разпадат на отделни старинни структури: **Юдейски глобален проект (Лондон) като конкурент на Западния глобален проект (Вашингтон)**. Например днес Лондон създава повече проблеми на Вашингтон, отколкото Русия и Китай взети заедно. Лондон прави това отчасти като поддръжка на Китай, не директно, а чрез ресурси и възможности, като понякога Китай може и да не е наясно с това.

След като базовата икономическа система, на която са построени споменатите структури за контрол на разпределението на емисионни долари, започна да се руши, се наблюдава допълнително раздробяване на елитните властови групировки. **В САЩ например конфликтът между Байдън и Тръмп е конфликт между поддръжници на два основни сценария:**

(1) Възстановяване на американската промишленост (реалния сектор на икономиката), изискващо разрушаване на международната доларова система; или

(2) Запазване на международната доларова система за сметка на разрушаване на американския реален сектор.

Неуспехът на Тръмп като президент да спаси реалния сектор на американската икономика се дължи на факта, че **не се реши да ликвидира международната доларова система.** Така разцепването на единната американска властова групировка е по линията «за-против» ликвидиране на световната доларова система. Всъщност разцепването е на още по-малки групи, видимо например в конфронтациите между Блинкен, Съливан и шефа на ЦРУ Уилям Бърнс. Аналогична е ситуацията около Тръмп – много членове на Републиканската партия са против него и му пречат. Подобна е **конфронтационната картина и в Лондон: представители на Западния глобален проект там (финансисти) срещу представители на старата британска поземлена аристокрация и хасидската диаспора (особено силна в Ню Йорк и Чикаго, в Ерусалим, Москва, Украйна, Азербайджан, Дагестан).**

Друг пример са

ПРОМЕНИТЕ, КОИТО ЗАСЕГНАХА МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА НА РУСИЯ

- отслабване на позицията на двойка властови групировки, едната - силно отслабена, другата по-малко. Ако се имат предвид не властови групировки, а отделни лица, то може да се направи обратното заключение, но групировката е решаващият фактор в борбата за власт. Ако отделен човек от групировката печели по-висока позиция (Шойгу), а самата групировка губи ресурс (губи контрол над парични потоци), то крайният резултат е загуба за властовата групировка (в случая тази, която финансово контролира военния комплекс).

Тъй като **общият обем на ресурса за поддържане на Западния глобален проект (управляване на света чрез правила) започна стремително да намалява по обективни причини**, то степента на *"психиатрия"* започва да расте.

При това **всяка властова групировка започва да смята, че нейните локални интереси са по-важни от тези на временните обединения с други групировки, като започва да действа съответно.** И още по-лошо - **отделни индивиди смятат, че спасението на давещия се е проблем на самия давещ се; например, че трябва да се намери тихо пристанище, където да се запази напеченото (вече достатъчно за цял живот) до избистряне на ситуацията. Истериите започват, ако такова едно индивидуално спасително решение се оказва под въпрос.**

В резултат - всяко едно конструирано спасително стратегическо решение се оказва жертва на такива хаотични тактически действия, локално-групови или индивидуални. В нормална ситуация вие можете достатъчно дълго да вървите *"по ръба"*, провокирайки власт, специални служби, отделни личности. Това е изгодна тактика, тъй като намалява броя на конкурентите (само някои рискуват да ходят *«по ръба"*, не всички). В хаотична обстановка като описаната по-горе рискът е много по-голям - можеш да влезеш в конфликт с някакъв дебил със социален ранг "младши лейтенант" вместо очаквания от вас "подполковник" т. е. в хаотични ситуации трябва да се избягват провокации (ходене по ръба), особено по отношение на властта или специалните служби, тъй като техните действия стават неадекватни.

**Ялтенската конференция през февруари 1945 включва трите основни държави от Антихитлеристката коалиция: САЩ, Великобритания и СССР. Провежда се в двореца Ливадия близо до Ялта, Крим.* Ако не ви харесва името на конференцията, може да го замените с *"Нов Виенски конгрес"* или с *"Нова Вестфалска конференция"*.

Въпросът кой е съюзник остава за следващия етап. Например Русия в момента има големи проблеми с Казахстан и Армения, която беше преди много близък съюзник. Отказване от Армения за сметка на Азербайджан? Обаче всички пари на Азербайджан са в британски офшорни банки, като измъкването на Азебайджан от британското влияние е под въпрос. И такъв род проблеми са характерни за всички играчи.

Спецификата на днешния момент е, че става дума за политически катаклизъм, като паниката вече е обхванала доста по-ниски нива, слизайки от висшето, финансист, през световен политик до нивото на майор от специалните служби или депутат в районен съвет, загрижени да запазят своето социално *"тегло"*, своя статус. Днес за депутатско място като най-доброто тихо пристанище по време на криза **броят на кандидатите е нараснал от 4-5 до 10-15.** В разговор с лицето, което курира списъка с кандидатите по вашата политическа линия, може да ви бъде заявено, че **таксата за включване в списъка е нараснала десетократно**, и то без гаранция за краен успех – става дума само за място в списъка. Защото до изборите имало още месец и можело да се появи друг кандидат, който да предложи многократно повече. Отказ от плащане в началото пък означава автоматично отпадане от списъка на кандидатите. Опитният човек наблюдава ситуацията внимателно за подходящ момент, когато може да влезе в *"бурното море"*, когато идва помалка вълна - пета, десета, но не и девета. **За грешки няма място.**

Особено опасни са т. нар. **политолози и блогери** (*в Русия наречени саркастично политолухами и блохери),* стараещи се **да реализират някакъв гешефт, без да разбират смисъла на дадено явление, коментирайки ежедневно политическите ходове на играчите,** предлагайки оценки, като често попадат в идиотски ситуации и се налага да обръщат палачинката.

Пресен пример стана съставянето на ново правителство след преизбирането на Путин. В списъка на силовиците не се оказа Белоусов. Веднага се активира критиката срещу него, като възхваляването на Шойгу си остана на ниво перманентно. Последва уволнение на Шойгу и назначаване на Белоусов за министър на отбраната. Моментално се появиха коментари, че е имало сериозни кражби по времето на Шойгу. Последва назначението на Шойгу на по-висока длъжност (*секретар на Съвета за сигурност*).

и **споменатите по-горе политолози и блогери започнаха рефлекторно да предъвкват изплютото.**

Борбата на всеки срещу всеки все става по-типична. Всички американски сили например, обединени преди в борбата срещу СССР, днес се конкурират, разрушавайки способността на САЩ да контролират света.

Лондон пакости на САЩ, европейските лидери се оплакват, че САЩ са загубили доминираща позиция... Очертава се период на хаос - от шест месеца до година и половина, период на изключително тактически действия, наложени (самосъхранение), като *работата по стратегически цели е замразена, без да са изменени самите цели* – въпрос на съществуване в момента. Действие-реакция, действие-реакция, като действията стават все по резки.

Главната опасност за банкерите и изобщо за богатите е появата на някой Бонапарт, който по време на безвластие (хаос) може да окупира властта и да разруши всички стари институции. Тук идва идеята за прозореца на възможностите (прозореца на Овертон), т. е. **как немислимото може да стане възможно.** Пример: застрелва се министър-председател или президент, с което се внушава мисълта, че тези длъжности са опасни за живота и че разпадът на разни институции е нещо естествено. **Примери и потенциални примери: Фицо, Раиси... Орбан, Тръмп, папата, принцът-наследник на Саудитска Арабия, макроновци, шолцовци.**

С Русия този номер няма да мине, а имат и ресурси, така че е най-добре да се заглави в Украйна. *"Искате Украйна? Ето. Там, в западната ѝ половина, има около 20 милиона, които люто ви мразят (вече са дресирани, убийте синовете им и съпрузите им), та ще трябва да ги превъзпитавате. Така ще бъдете много заети и няма да се бъркате в работите на Западна Европа. Още - може да ви се спретне една малка войничка в Казахстан или в Прибалтика.»*

Всичко казано по-горе засега е **хипотетична картина**, обоснована от събитията след разпада на СССР и от теорията на властта.

Даже опитни професионалисти могат да сгрешат по простата причина, че ролята на случайностите силно нараства. Можете да избегнете подобна ситуация само ако винаги повтаряте едно и също: *"Винаги съм казвал, че тези са врагове и че онези са некомпетентни"*, **докато постоянната смяна на мнение става и обект на психиатрията.**

Днес сме в ситуация, която се характеризира с **изключително висока турбулентност**, позната на всеки самолетен пасажер, но с много по-сериозни последствия в реалния живот. Друг пример може да бъде **турбулентният предизборен период на Доналд Тръмп**, богат на съдебно-юридически ефекти. Причината – висока вероятност, ако дойде на власт, да сгромоляса днешния банково-финансов елит властващ в САЩ, и съответно - **западния глобален проект**. Да оставим настрана тежките последствия за всички тези, които оркестрират неговото перманентно съдебно преследване през последните години. Директната заплаха за живота му от високо място напоследък е предупреждение да седи мирно и добре да помисли какво прави. **Ако се сметне за нужно, че трабва да изчезне, то по този въпрос не може да има никакви съмнения - на карта е политическото сгромолясване на световния финансов елит.**

ХАОСЪТ ВИНАГИ Е ТОЧКА НА ПРЕХОД

Личности от по-ниските нива във финансово-политическата йерархия днес са абсолютно наясно, че техният статус се определя и ще е валиден само в рамките на днешния финансово-икономически модел. **Те не са в състояние, а и нямат потенциал да намират алтернативни решения извън този единствено познат за тях модел, с нулева образователна и практическа подготовка за мислене и работа извън този модел в продължение на десетилетия.**

Извън този модел те са нищо, нула. Оттам и паниката. Те са само едни редови изпълнители на волята на световната финансовата върхушка. Последното се вижда ясно по това как гласуват - безапелационно. Това не значи, че става дума за безмозъчни. Те са наясно, че само да кажат нещо не както трябва, и ще бъдат зачеркнати и изхвърлени – претендентите чакат. От подобни хора не могат да се очакват политически изявления от неправилни позиции. Те казват, че нещо заявено е глупост не защото вярват в това, а защото са убедени, че светът може да бъде само такъв – свят, в който могат за запазят своята власт.

Например изявлението *"Ако Украйна загуби то съвременна Европа ще престане да съществува"* за тях означава следното: **техния свят няма да го има и още, че и най-малката неувереност и отпускане ще доведе до неизбежното срутване. Работното правило в такава една ситуация е следното: и най-малкият отстъпник се ликвидира професионално.**

Най-трагичното е, че нищо не може да се направи. Такъв е животът. **Тези, които са крали, след неизбежното рухване ги чака затвор, в най-добрия случай бягство на Запад с малко от накраденото, но не всичко**. Защото се знае, че напечатаните от американците долари си остават американски. Особено вярно в особени случаи.

Всичко казано по-горе няма да трае дълго, защото ключов момент ще бъде неизбежното рухване на американския пазар, което се очаква най-късно през пролетта на 2025 година. Хаосът винаги е точка на преход. В този случай става въпрос за преход от власт на банкерите към власт на т. нар. Големи батальони. Големият батальон не е частна военна компания, още по-малко банда. Големият батальон е винаги инструмент на някакви големи политически играчи, които имат политическа цел. Бандата има задача да граби, тя няма политически цели.

Големите батальони могат да извършват настъпателни операции, те са организирани и са политическа сила. Засега не са определени политическите сили, които могат да управляват тези батальони. **Иран има Големи батальони, има и политическа сила. Китай има политическа сила, има и Големи батальони, но засега там те са по-слаби от банкерите. Там все още не е достигната точката на хаоса. В Русия вече има Големи батальони, но политическата сила не е окончателно формирана. Това става в момента. По тази причина Русия я чака хаос**, който се вижда вече в политиката, а скоро ще започне и в икономиката, но крайният резултат ще бъде победа за Големите батальони.

Следва

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
Акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
Акад. Николай ХАЙТОВ
Ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Гинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 60 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 19.07. в 13 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 12 до 15 часа
ISSN 1310-8492

Културата като лукова глава

Николай НИКОЛОВ

Един главен редактор разказваше за войната срещу руската култура у нас: **доморасли и вносни кресльовци я хулят и ограничават, печатат се малко произведения, отделно, че качеството на преводите пада.** Чутото не ме изненада. От година и нещо в дълбокото чекмедже на бюрото ми събира прах папка с ръкописи, посветени на съвременната поезия от северната земя. Издателите, на които ги предлагах, не отговориха. Хората са заети. Но съм сигурен, че те ще бъдат в първите редици на екзалтираните посрещачи, ако утре изведнъж на Орлов мост се появят учтивите зелени човечета на Путин.

Но нека се спрем на обективните проблеми...

Първо – за преводачеството. Това е тежък творчески труд. И по скромното ми мнение **той не дава добри плодове даже по отношение на представяната у нас англоезична литература**. Често в текстовете изпъква непознаването на значението на думите, на смисловите им оттенъци. **Нашата родна реч става бедна, бледна и плоска. Забравяме красивите думички и изрази. Гаврим се с граматиката. Пренебрегваме синонимите.**

Дадената тъжна констатация важи не само за професионалистите в издателствата, но изобщо за по-младите поколения. Смея да предположа, че **една от причините за упадъка се корени в ранното чуждоезиково обучение, което изтласква българския от главиците на дечицата**. Да, **посредством билингвизма ние подготвяме персонал за западните фирми**… Но практиката показва, че **тези хора притежават еднакво бедни речници за своя и за новопридобития език.**

Още в девети век **Константин Преславски наставлява своите ученици, че е нужно да се превеждат не думите**, а вложеният в тях смисъл. Ала **без да познаваме в дълбочина родната реч, без да я обичаме и уважаваме, няма как да пресъздадем правилно идеята на чуждестранния автор.**

Ще ми се да добавя, че **отношението към езика показва доколко зрял е човек и как той възприема себе си и своето място в обществото**. Унищожаването на държавността доведе до значително опростяване на структурата на социума и на контактите между неговите участници. **Значимостта на личността рухна до нивото на индивида – потребител**. А колко думи са нужни на статистическата единица? «*Дай!*», «*Ям!*», «*Майната ти!*», «*Бос, ти си велик!*»…

Възпитанието в семейството и училището престана да служи на отечествените интереси. Постепенно в собствения си дом ние започваме да говорим и мислим като емигранти. Творчество не ни трябва. Преводачи и книги – също.

Любопитно е да наблюдаваш напъните от съвремието да бъде изгребан цял културен пласт. Там са се преплели идеи и образи, създавани в Руската империя, СССР и днешната Федерация… **Векове наред те взаимодействат със света, създават монолита на нашата цивилизация. Оказват влияние на милиони хора на всички континенти. Затова, забранявайки Шостакович, трябва също да проклетисваме до девето коляно и Пиетро Солари и Пикасо, понеже са имали връзки с** «*Кремълския империализъм*». А после на кладата сме длъжни да изпратим и инженерите на «*ExxonMobil*», **които участват в изграждането на великолепния Кримски мост.**

И кратко пояснение за културния обмен… **Той не е като онзи, когато по време на петвековното присъствие, ние сме останали без език. След Освобождението българският е бил възроден благодарение на Русия. Събирали са го думица по думица.** А още по-рано нашите книги и учени хора разпространяват пламъка на православието и на знанието в земите **от Днепър до Москва**. По този начин опазеното и преумножено от братята богатство впоследствие ни спасява.

Културата на отказа е феномен. Може би той има нещо общо с детските страхове – зажумиш ли под одеялото, те ще изчезнат? Но не е нормално да рушиш и забраняваш само защото така ти си е приискало, или гопосдарят е заповядал… **С какво ще запълниш пустошта, останала след безумния набег? С Вагнер, любимеца на хитлеристите и на Софийската опера? Или с вятърни генератори?**

Ние се отказваме от себе си, за да… Заради какво? Там, накъдето сме тръгнали, няма живинка. Целите, които ни поставят, са основани на погрешни, даже безумни идеи. Насажданата култура на безкултурието е безплодно и античовешко.

Сега забраняват всичко руско…. **И обричат себе си на самоизолация. И това е само началото. Глобалистите се спотайват в буренясалата брюкселска градина, разцъфнала във фантазиите на Борел, хрупат лук, за да леят повече лъжливи сълзи… В сенките пърхат с крилца техните кошмари, приждат все нови и нови… Незнанието поражда страх, а страхът – деспотизъм.**

Източник : Поглед Инфо

На прага ми

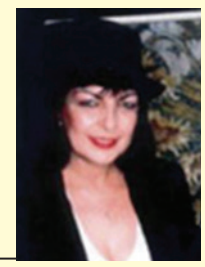

Венета АРАХАНГЕЛОВА

На прага ми е легнала Европа,
продажна, блудна, чака и лъсти.
Тя идва тихо, никога не хлопа,
завистница, дошла да отмъсти.
Тя иска да открадне песента,
звучала на Орфеевата лира,
и шепа да си вземе от пръстта,
която и в пожара не умира.
Тя иска всичко. Иска ми Спартак
и буквите на Солунските братя.
Нагиздена пред тихия ми праг,
Европа – хищна, стара и позната,
не е простила кулата висока
и рицарския срам на Балдуин,
но плашат я очите ми дълбоки
с води от Янтра и от Вардар син.
Тя помни оня век на Симеона,
когато жално свеждала глава.
И дарове поднасяла на трона,
безименна, разкъсана, сама.
Тя помни Крум, и Петър, и Асена…
По тялото й битките кървят.
Лежи Европа в мрака спотаена,
А Самуилови бойци вървят, вървят…
Ще те прегазят, блуднице несретна!
С изподени очи, те виждат пак.
И твойта лъст ще бъде мимолетна.
Европо, не лежи на моя праг!

НОВА ЗОРА
БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО
www.zora-news.com
София
Година XXVI (XXXIV)
Излиза във Вторник,
Цена 2 лв.
ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗЛИЗАЛ ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.
НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

Уважаеми читатели,

Абонаментът все още е единственият начин да сте сигурни, че можете да прочетете вестник „*Нова Зора*“. Идват безизходни времена, когато всеки глас на правдата ще бъде заглушаван и истината все по-трудно ще бъде изричана и осветявана. Сега тече **абонаментната кампания на Български пощи и на фирма** „*Доби прес*“, с които редакцията има договорни отношения за 2024 г. Целта, непостигната в предишните години остава същата и през 2024 г.: 1000 целогодишни абонамента! **Ние знаем, че ви е трудно и с притеснение отправяме тази покана за подкрепа. Вече се пресрамихме и през отминалата година съобщихме, че приемаме и дарения.** Благодарим на всички, които се отзоваха. Ако целта от 1000 абонамента не бъде постигната единствената възможност ще остане вашата **целева подкрепа.** Процесите протичат все по-скоротечно **и става все по-реален образът на онзи вторник, в който има опасност да не се състои срещата ни с вас. За много централи и институции това би било повод за празник, но ние вярваме, че това не е ваше желание.** Можехме да ви спестим казаното дотук, ако все пак беше възможно **преодоляването на изкуствените препятствия пред разпространението на вестника. Уви.**

Във всяка пощенска станция, до 15 число на всеки месец, очакваме да се абонирате за в. „*Нова Зора*“ за 1 месец, за тримесечие, полугодие или за цялата година. Абонаментът винаги се изчислява съобразно броя на вторниците, умножени по коричната цена - 2 лв. Това засега остава най-сигурният начин, вие, заедно с „*Нова Зора*“, да участвате в битката за бъдещето на България.

Нашият каталожен номер в Български пощи остава непроменен - 311.

Всеки вторник очаквайте „*Нова Зора*“. **Търсете най-необходимият за България вестник.**